

ÎMPĂRTĂȘIREA

... în gâtul meu de la câteva, cinsprezece servicii afară în Arizona. Am avut un timp minunat. Domnul Isus doar ne-a binecuvântat peste măsură, abundent. Ei au încercat să lucreze doar un pic din strategia Domnului, nădăjduiesc aceasta, că ar fi calea corectă să o pui, să intri și să împresori locul cu foc, mai întâi. Am mers înăuntru cu câteva zile înainte de timp, am avut zece sau doisprezece servicii la toate bisericile majore mari prin tot Phoenix, Sunnyslope și Tempe și Mesa și jos pe acolo, și cumva l-a împresurat cu foc peste tot în jur și apoi a condus totul la cele cinci seri de convenție. Și aceasta a fost cea mai mare convenție care am avut-o în America de Nord. A fost una mare. Cel mai mare dejun, și-și de asemenea banchetul din seara aceea.

² Eu doar nu aș putea spune câți au fost care au primit Duhul Sfânt. A fost-a fost uimitor câți au primit Duhul Sfânt, și câți au fost vindecați și au fost salvați, este-este doar minunat. Deci noi suntem recunoscători lui Dumnezeu așa cum vedem timpul mișcându-se în sus. Mulți oameni mari au venit înăuntru. Unul din...

³ Aceasta va face Fratelui Neville mult bine. Am văzut un lucrător Prezbiterian, din cel mai mare Colegiu Prezbiterian în-în această națiune, dansând în Duhul. Oh, vai, a fost întradevăr ceva, el a primit Duhul Sfânt. Și apoi el mi-a spus, el a zis, "Eu am una din casetele tale." A zis, "Aceasta nu a fost prea bună." A zis, "Ea doar cumva repezită, dar," a zis, "eu am dus-o chiar la facultatea mea și am pornit-o." Și a zis... Fiind omul mare de psihologie acolo, el i-a ținut pe toți tăcuți. "Ei bine, ei au ajuns să-L asculte odată, oricum," el a zis. Și el a zis că avea...

⁴ Și a zis că el a ajuns să danseze în Duhul la biserica lui, după ce a primit Duhul Sfânt, și ei au zis, "Reverend, când vei învăța un pas nou?"

⁵ El a zis, "Când adunarea mea îl învață pe acesta." M-am gândit că aceea era destul de drăguț, voi știți, ierarhia Prezbiteriană, da, a zis, "Când adunarea mea îl învață pe acesta." Deci acela-i un lucru bun. Întocmai ca un copilăș, doar nou și totuși el a fost... Bine, voi știți ce ar trebui el să fie, să fie profesorul de psihologie în cel mai mare Colegiu Prezbiterian din Boston, ei bine, acesta-i în Statele Unite.

⁶ Am văzut unul dintre șefii chirurghi de inimă ai Mayo predicând Evanghelia în Duhul și vorbind în limbi. Oh, vai! Am văzut un alt specialist, care era un Adventist de ziua a Șaptea, dintr-o... El era un-un-un specialist de inimă și de gât, și el, un om bătrân, a primit botezul Duhului Sfânt. El L-a primit. Într-o seară mi-am pus mâinile peste el în curte, și el a primit Duhul Sfânt. Deci noi suntem... doar așa de multe lucruri ce a făcut Domnul nostru pentru care suntem mulțumitori, și în special văzând la timpul acesta.

⁷ Apoi le-am spus, "Vă dați seama ce oră este aceasta când fecioara adormită începe să ceară ulei?" Era timpul când Mirele a venit, și poporul, Cei pregătiți au intrat. Oh, eu sunt așa de bucuros să știu că noi trăim aici în aceste ultime zile. Vedeți? Eu cred că noi trăim într-una din cele mai uimitoare timpuri pe care le-a cunoscut lumea vreodată, chiar în ajunul Venirii Domnului. Nu este aceea minunat? Gândiți-vă, că aproape oricând acum, toată Scriptura este cam aproape împlinită! Și astfel noi Îl așteptăm în orice moment. Și noi ar trebui să trăim sub acel fel de așteptări, încât, chiar oricând poate să se întâmple. Fiți în rugăciune, pregătiți!

⁸ În ceva din interviuri astăzi, eu, unul, am întâlnit o misionară din Formosa, femeie galantă, în vârstă de șaptezeci și trei de ani, și ar arăta de vreo patruzeci și cinci. Și ea este încă o-o Domnișoară, și trebuie că a fost o fată tânără frumoasă. Și ea a zis că a fost crescută într-o casă Creștină unde "da" a însemnat da, și "nu" a însemnat nu. Și ea a crescut sub învățătura aceea strictă. Și ea a zis, "Frate Branham, la vârsta de vreo, oh," a zis, "cam vârsta de opt ani, m-am gândit că mi-am dat viața Domnului Isus." Ea a zis, "Pe la vârsta de doisprezece ani, am fost încântată de un anumit predicator denominațional, că eu trebuie să-mi primesc a doua binecuvântare," și a zis, "și am fost îngrozitor de amăgită în aceasta." Dar ea a zis, "Pe la vârsta de șaptesprezece ani, eu într-adevăr am primit Duhul Sfânt." Și ea este înapoi aici acum încercând să trezească pe câteva dintre aceste biserici Baptiste adormite. Ea a zis dacă-dacă a existat ceva ce a văzut că era "mort," ea însăși este o Baptistă, ea a zis, "sunt aceste biserici Baptiste moarte de aici din urmă." Ea le-a numit "morgi."

⁹ Am zis, "Bine, eu presupun că atunci când ești pe frontul de luptă..." Cred acum că ea este... Doar gândiți-vă, eu, de cincizeci și doi, ea era afară ca o misionară înainte de a fi eu născut. Și apoi mă gândesc că eu deveneam prea bătrân să merg în câmp. Și mă gândesc, "Vai, iartă-mă, Doamne."

¹⁰ Și ea, bine, tot așa de luminată și strălucită cât putea fi. Și apoi îmi spunea experiențe de-a lungul drumului, și cum că Evanghelia era necesară în Formosa și-și China, și Japonia, și așa mai departe. Așa că ei au trimis-o înapoi de pe câmp, au zis, "Tu nu poți merge în câmpuri după ce ai trecut de șaptezeci, tu știi." Așa că ei au trimis-o înapoi. Dar ea nu va fi liniștită, ea merge la toate aceste convenții Baptiste. Și ea a zis, "Billy Graham," a zis, "felul cum ducea el mesajul Baptist, a fost o îndatorire față de biserica Baptistă." A zis, "El nu-i duce suficient de departe să primească Duhul Sfânt," a zis ea. Oh, soră, tu stai chiar cu aceea. Aceea-i în ordine. Ea a zis, Chinezii aceia de acolo, zicea că ea nu-i va lăsa doar să meargă înainte și să spună, "Noi credem pe Isus Cristos." A zis, "Aceea a fost în ordine," dar zicea că ea i-a făcut să stea acolo până când ceva s-a întâmplat, și apoi ei au devenit Creștini adevărați.

¹¹ Am zis, "Acela-i felul cum merge, soră. Doar spune-le, ei să stea până când se întâmplă ceva."

¹² Cum era dacă apostolii ar fi zis, acum, după nouă zile, "Noi credem că L-am primit, vedeți, doar să-L acceptăm prin credință și să mergem înainte cu lucrarea noastră." Vedeți, aceasta niciodată nu ar fi mers. Ei au așteptat acolo

până când au știut că ceva s-a întâmplat. Și acela-i necazul despre noi astăzi, noi nu stăm suficient de mult. Ei bine, acela-i motivul că după aceea noi doar putem trăi orice fel de viață, să facem orice, nu ne supără, căci noi nu stăm acolo suficient de mult. Astăzi noi suntem înăuntru, mâine suntem afară, și *acest* fel și *acel* fel. Dacă noi stăm suficient de mult până când intrați înăuntru și închideți ușa după voi, voi veți sta acolo atunci. Voi sunteți pecetluiți până în ziua răscumpărării voastre. Eu sunt așa de bucuros de aceea.

¹³ Și noi am avut un timp bun, așa cum am zis, la Phoenix și prin vale și mulți dintre Creștinii de acolo, mulți dintre ei o țin înainte cu viață bună.

¹⁴ Am mers sus pe South Mountain, soția acolo în urmă și eu, într-o zi noi... prietenii... Fratele meu Doc a ținut cele două fete, și-și Fratele și Sora Wood a ținut băiatul, și eu și soția mea am avut o a doua lună de miere. Și ea a zis, "Bill, tu știi, aceasta a fost mai mult o lună de miere decât prima." Ea a zis, "Prima dată când am mers în luna de miere, singurul lucru ce l-am făcut era să stau într-o tabără și să te aștept să vii de la vânatoare," a zis ea.

¹⁵ Eu cumva am folosit puțină strategie, voi știți. M-am gândit, "Ei bine, acum, eu nu am mulți bani." Am economisit într-o cutie de praf de copt, suficient să merg la o călătorie de vânatoare, și încă eu urma să mă căsătoresc în toamna aceea. Deci m-am gândit, "Doar le fac pe toate împreună," voi știți. Și în timp ce mergeam la excursia de vânatoare, aceasta va fi luna de miere, voi știți, și astfel noi am consolidat. Dar de data aceasta noi am plătit pentru aceasta și într-adevăr am mers afară, și să... am avut un timp mare.

¹⁶ Și mulți dintre ei au venit de la Tabernacol de aici. Eu cred că Fratele Sothmann, familia lui este acolo în spate, și Fratele Tom Simpson și aceia, și Fratele Maguire, și noi toți am avut timpuri mărețe în Domnul.

¹⁷ Și astfel ne-am dus sus la South Mountain, care este doar la Sud de Phoenix, și ne-am urcat sus departe de presiunea aceea. Ah! O presiune într-un oraș modern! Nu-i de mirare când oamenii au început să se înmulțească pe pământ, păcatul, și violența s-au așezat înăuntru. Și m-am uitat acolo sus, și stând sus de tot ca să putem vedea valea Phoenixului, i-am zis soției, "Mă întreb de câte ori, de când stăm aici în aceste cinsprezece minute, Numele Domnului este luat în deșert în orașul acela?"

¹⁸ Pe la, ei bine, în zona metropolitană, luând înăuntru Tempe și-și Sunnyslope, și pe acolo, eu presupun că există chiar la un milion de oameni în valea aceea. Am zis, "Trei sute de ani în urmă acolo nu a fost nimic decât cactuși și lupi de preerie aici. Și aceasta probabil, în vederea Domnului, ar fi mai bine dacă ar fi înapoi în felul acela." Așa este. Deși marele-marele oraș care ei l-au zidit acolo, și casele frumoase și așa mai departe, este frumos. Dar ar fi bine, ar fi mai bine dacă omul și femeia ar umbla în sus și-n jos pe străzi cu mâinile ridicate în aer, glorificând pe Dumnezeu și mulțumindu-I. Dar, în loc de aceea, este înjurătură, prostii, beții. Doar lăsați ca civilizația să intre, și răutatea este acolo.

¹⁹ Am zis, "Câte curvii s-au comis seara trecută, noaptea trecută în acest oraș! Câte beții! Câte case... Câți-câte lucruri dezordonate s-au făcut în ultima oră, în acest oraș mare!"

²⁰ Și soția mi-a zis, ea a zis atunci ceva în acest fel, așa cum m-am gândit, "La ce ar folosi să venim aici atunci? De ce ai plecat de acasă să vii aici?"

²¹ Apoi am zis, "Iată ce este. După toată aceea, care este desigur în majoritate, dar există o mică minoritate acolo jos. Câte rugăciuni credincioase au mers sus în ultima seară acolo jos, doar venind la slujbă?"

²² Și El a fost așa de bun cu noi încât bisericile să fie pline înainte de apusul soarelui, încât tu nu puteai intra în curțile din jurul locului. Și organizațiile acelea și așa mai departe, și Domnul a revărsat Duhul Său și i-a binecuvântat. Și eu nu am avut rețineri, doar am continuat să dau drept înainte în Evanghelie. Și uneori, desigur, este destul de greu, dar este singura cale care o știu. Este greu aici. Așa că va fi mai greu la bara de judecată unde noi trebuie să stăm în fața acesteia. Deci, pe deplin, a fost un lucru glorios. Și noi vrem să-i mulțumim bisericii de aici pentru că s-au rugat și au ținut înainte cu noi, și-și ne-au ținut aproape de cruce.

²³ Iar acum venind înapoi acasă atunci, aici, și eu aș fi ajuns jos în această dimineață poate să mă rog pentru câțiva dintre bolnavi. Eu am multe interviuri care așteaptă, cazuri care unele din ele la care am ajuns în ultimile două zile de când am fost aici, am așteptat o lună de când am fost plecat. Astfel ei încearcă să intre la ei așa de repede cât pot ei, să-i ia din diferite locuri unde sunt stabiliți.

²⁴ Și cu voia Domnului, în încă vreo două săptămâni, eu voi merge la Tucson, aceea este în partea de jos. Și acum oamenii de afaceri de data aceasta, așa ca voi să vă puteți ruga pentru aceasta... Mie nu-mi place să fac nimic până când mai întâi eu cred că este voia Domnului. Acum, următoarea convenție vine în Modesto și apoi de acolo la Washington, statul, Washington, și la Zurich, și apoi Palestina, și apoi în South Africa. Și toate acelea au loc între acum și iunie. Și eu am fost invitat să fiu vorbitorul la toate aceste convenții. Și aceasta poate să-mi dea ocazia să intru în Africa de Sud din nou. Chemarea lor, în fiecare lună noi primim invitații. Dar dacă una...

²⁵ Există o dezbinare mare în biserici, bisericile Penticostale. Și dacă tu mergi la o parte, cealaltă nu vrea să aibe nimic de-a face cu ea. Și ei nu vor coopera împreună, așa că eu doar am stat înapoi acum pentru aproape cinci ani cu o chemare în inima mea să merg. Iar acum, poate dacă oamenii de afaceri mă vor duce înăuntru, doar suficient să fiu stabilit, aceea este din ambele părți, vedeți, și astfel aceea îi face pe toți să vină la înțelegere. Ei trebuie să vină toți să coopereze în aceea căci nevoile financiare ale lor-nevoile bisericilor lor sunt acolo, așa că ei trebuie să vină să-și

salveze fața, vedeți. Astfel poate aceasta ar putea fi voia Domnului, oricum, eu nu știu. Aceasta sună bine, dar eu nu știu.

²⁶ Și apoi, în acest an, Fratele Borders mi-a dat itinerarul sau invitațiile. Și, în mod cinstit, a fost o carte de două ori așa de groasă care au venit înăuntru de la ultimul Crăciun, de invitații din jur. Este prea mult pentru o minte umană să încerce să o rezolve, așa că eu nu am luat nimic din ele. Eu doar merg să iau o adunare, și aștept să văd unde îmi spune Domnul să merg de acolo, apoi voi merge la următoarea, și apoi la următoarea, și oriunde El îmi spune să merg. Deci, rugați-vă pentru mine.

²⁷ Îmi amintesc anul trecut, jos cu Fratele... sau ai lui Sora Cox acolo jos, când Fratele Arganbright m-a chemat să merg în această călătorie sus la Anchorage. Cum ar fi fost dacă așa fi mers la aceea doar presupunând că era în ordine?

²⁸ Acum, mă gândeam că, *presupunând*, am predicat despre acel subiect. Am zis când am mers acolo, am spus băieților cu benzile, "Să nu luați benzi. Să nu mergeți afară după benzi, eu voi predica despre aceleași subiecte care le-am predicat aici." Eu cred că am predicat unul care l-am predicat aici, restul dintre ele au fost toate noi. Și Fratele Maguire le are, pe toate acelea.

²⁹ Presupunând. Deci dacă așa fi mers, *presupunând* acolo sus, ar fi fost desigur diferit decât cum s-a petrecut, viziunea nu sar fi împlinit. Dar viziunea a fost împlinită, și voi toți sunteți conștienți de aceea, cum Domnul a binecuvântat.

³⁰ Acum, există un alt lucru care a fost pe inima mea de mult timp. Biserica, rugați-vă pentru aceasta. Voi toți oameni de aici știți că de când am fost un băiat mic eu niciodată nu am fost satisfăcut în această țară. Toată inima mea a tânjit întotdeauna pentru Vest. Și îmi amintesc când coseam iarba pentru soacra mea acolo sus în locul mic care aparținea la biserica de aici, că locul... Eu ședeam pe trepte, și Duhul Sfânt mi-a vorbit, El a zis, "Eu nu pot să te binecuvântez mai departe până când tu Mă ascuți pe deplin, ca Abraham." Vedeți? Și, Abraham, Dumnezeu i-a spus să se separeze și să meargă singur. Și, când a mers, el a luat cu el pe tatăl lui și pe nepotul lui. Și până când Abraham s-a supus complet lui Dumnezeu, atunci acolo a fost o împlinire deplină a ceea ce Dumnezeu i-a promis. Și legătura, una dintre principalele legături care m-a legat aici, a fost mama mea. Voi știți asta. Iar acum mama s-a dus să fie cu Domnul Isus. Și eu-eu nu știu în ce direcție să mă întorc, ce să fac, așa că rugați-vă pentru mine.

³¹ Acum, Frate Neville, eu am mers la platformă, m-am gândit, "Ei bine, eu voi merge acolo." Cineva m-a întâlnit și a zis, "Vai, ei au o mare parte de serviciu în seara aceasta." A zis, "Ei vor avea serviciu de predicare, serviciu de cântări, serviciu de rugăciune, și apoi vor lua colectele, și apoi a zis ei au o-au o spălare a picioarelor, împărțășire, și serviciu de botez."

³² M-am gândit, "Sărmanul frate! Vai! Vai, toate acelea, eu știu ce este aceea, probabil după predicarea grea de azi dimineață." Acum, m-am gândit, "Eu mă voi strecura acolo sus, poate el va vrea ca eu să dau cina."

³³ Și el a zis, "Vrei tu să vorbești pentru noi în seara aceasta dacă te simți călăuzit?" Deci eu știu ce înseamnă aceea. Așa că atunci am mers înapoi și am luat o Scriptură aici și am luat câteva notițe, și poate Domnul mă va ajuta să dau doar un mesaj scurt de vreo patru ore, și apoi vom avea a noastră-spălarea noastră a picioarelor, și apoi împărțășirea. Și-și, oh, eu, poate eu voi termina înainte atunci. Nu, eu doar vă necăjesc. Vreo douăzeci, treizeci de minute, și apoi vom avea botezul, picioare-... Ce urmează după aceasta, împărțășirea? Împărțășirea urmează după aceasta, apoi serviciu de botez.

³⁴ Acum, suntem fericiți că voi urmează să fiți botezați. Acum, dacă Dumnezeu vrea și Lui îi place, și este în ordine cu păstorul și poporul, duminica dimineața următoare eu voi fi jos să mă rog pentru bolnavi, și să vorbesc, dacă va voi Domnul, această duminică viitoare, căci probabil duminica următoare eu voi fi plecat din nou atunci. Iar acum când sunt înăuntru, îmi place să vin înăuntru și-și să vorbesc aici, căci noi suntem cumva asociați împreună ca frați, și Fratele Neville și eu aici, și noi-noi ne iubim unul pe altul, și noi-noi-noi vrem să stăm aproape și să ne ajutăm unul pe altul.

³⁵ Aceasta sună profanator, dar sper că nu sună în acel fel pentru voi, Dl. Cory a zis odată, el... Eu am fost într-o campanie de lămpi, vânzând becuri pentru companie. Și el a cumpărat un lot enorm de becuri care i-ar ajunge pentru patru sau cinci ani, eu m-am întors în jur și am cumpărat un Ford de la el. El a zis, "Billy, eu cred că noi ne scărpinăm unul pe altul pe spate." Astfel aceea este, ei bine, doar cumva de ajutoare în timp de nevoie. Deci aceea este-aceea este corect. Noi știm cum să venim unul în ajutorul celuilalt și să ne ajutăm reciproc.

³⁶ Acum, să mergem la partea sinceră a ei acum, și dacă nu greșesc, eu cred că îl văd pe Fratele Beeler acolo înapoi în spate, un alt frate lucrător. Și astăzi când am trecut pe acolo, Fratele Junie Jackson stătea aici afară în curte cu Fratele Creech. Au ei un serviciu aici cândva? Serviciu de botez, eu înțeleg. În ordine, noi putem furniza apa dacă ei vor aduce candidații. Noi-noi avem apa, în ordine.

³⁷ Deci acum, fiindcă noi vom avea împărțășirea, m-am gândit că ar fi bine dacă așa vorbi de împărțășire doar pentru câteva minute.

³⁸ Acum, înainte de a ne apropia de Cuvânt, să lăsăm la o parte totul acum, și toate felurile noastre copilărești și căile ușurate, și-și să ne apropiem în Prezența lui Dumnezeu prin rugăciune. Să ne rugăm. Acum cu capetele noastre aplecate, și cred că și inimile noastre, dacă există vreo cerere aici care ar... v-ar place să se facă cunoscută lui

Dumnezeu, și v-ar place ca eu să vă amintesc înaintea lui Dumnezeu, ați vrea doar să o faceți cunoscut prin a ridica mâna spre Dumnezeu. Dumnezeu să acorde cererea fiecăruia în parte.

³⁹ Dumnezeu Atotputernic, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Care L-ai înviat din morți și L-ai așezat la dreapta Măreției, veșnic viu să facă mijlociri asupra lucrurilor care le credem că El le-a făcut pentru noi, și o mărturisim a fi așa. Ne rugăm, Doamne Dumnezeule, ca în seara aceasta, ca Tu să ne ierți păcatele. Oh, noi vrem să ne păstrăm sub Sânge în toate timpurile, căci noi nu știm doar ce se poate întâmpla. Toate lucrurile sunt cam încheiate, noi simțim, Doamne, că venirea Domnului este aproape. Și noi suntem gata să facem o călătorie. Și așa cum ne gândim la o călătorie, ne-am putea gândi la geamantane, și-și haine în plus și încălțăminte în plus. Dar ce diferit este de această călătorie! Aceasta nu e împachetare; este despachetare, lăsând la o parte. Cum a zis marele Tău slujitor, Pavel, în Cartea Evreilor, al 12-lea capitol, "Noi să lăsăm la o parte fiecare povară și necredința care ne împresoară așa de lesne, ca noi să putem alerga cu răbdare cursa care ne-a fost pusă înainte."

⁴⁰ Și noi nu putem profeti acum despre lucruri bune la această lume modernă. Singurul lucru care-l putem profeti prin Duhul este dezastru, necazuri, cutremure, mari valuri de presiune, soarele și luna eșuând, biserica în epoca ALaodicea, Cristos în afara ușii, bătând să intre. O Dumnezeule! Întocmai ca Mica din vechime, cum îl putea el binecuvânta pe Ahab când profeția era împotriva lui? Când acel mare profet puternic, Ilie, a mers sus la el, și din cauză că el a luat viața celui om nevinovat, Nabot, încât el a zis, "Câinii vor linge sângele tău." Atunci cum putea Mica să profetească lucruri bune?

⁴¹ Cum pot copiii de azi umpluți cu Duhul să profetească bine la un popor păcătos, indiferent care au dat pe Domnul afară? O Dumnezeule, noi vedem numai amărăciunea judecății înainte. Și strigând la cei care nu sunt drepti, "Fugiți la Domnul, căci El este Stânca într-o țară istovită! El este Adăpostul în timp de furtună. Și Numele Domnului este un Turn Puternic, și cei neprihăniți aleargă în El și sunt în siguranță." Cum ne putem gândi la orașele acelea mari zidite, de refugiu, și când următorul... după om și el a ajuns în turn, el era în siguranță, nimic nu-l putea atinge. O Dumnezeule, lasă-ne să alergăm și să ne grăbim la Domnul, căci El este Refugiul nostru și Tăria noastră, și un ajutor foarte prezent în timp de necaz. Astfel, prin a vedea prin ochiul vulturului, așa cum a fost, necazul formându-se, norii rotindu-se, tunetul și fulgerul judecății se produc jos pe pământ, noi știm că furtuna este aproape.

⁴² În seara aceasta, Doamne, noi ne rugăm pentru aceștia de aici care și-au ridicat mâinile. Eu nu știu ce au vrut ei, Tată, Tu știi. Mă rog ca Tu să procuri totul pentru sufletele lor scumpe, ca însemnătatea din spatele acelei mâini pentru care a fost ridicată. Acordă aceasta, Doamne. Vindecă pe bolnavi. Mângâie pe cei trudiți. Dă bucurie celor apăsăți. Dă pace celor obosiți, Hrană celor flămânzi, Băutură celor însetați, bucurie celor întristați, putere bisericii. Doamne, adu pe Isus în mijlocul nostru în seara aceasta, așa cum ne pregătim să luăm împărtășirea reprezentând trupul Lui frânt. Ne rugăm, Doamne, ca El să ne viziteze într-un fel remarcabil.

⁴³ Binecuvântă această adunare mică, păstorul ei preaiubit, Fratele nostru Neville și familia lui, și pe diaconi, comitetul, și fiecare persoană care este prezentă. Binecuvântă-i pe ceilalți, Doamne, peste tot în jurul lumii, care așteaptă cu bucurie după venirea Domnului, candelile curățite, și coșurile lustruite, și Lumina Evangheliei strălucind în întunecate.

⁴⁴ Acum, ajută-mă, Doamne, cu aceste câteva cuvinte. Și binecuvântă-L așa cum Îl citim, și dă-ne contextul, căci noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

⁴⁵ Acum am putea să deschidem Cartea, la al 6-lea capitol din Sf. Ioan, și ar fi bine dacă fiecare din noi citește acest capitol întreg când mergem acasă. Mi-ar place să citesc, începând de la al 47-lea verset, în jos până la al 59-lea inclusiv, doar pentru un fel de a construi un text asupra subiectului de împărtășire. Isus vorbea acum, la praznic. Era un timp mareț, aceste sărbători erau. Ei au băut apa din stâncă, să reprezinte Stânca care era în pustie. Și ei au mâncat, pentru mana care a căzut cu multe sute de ani în urmă, în comemorare. Aceasta era doar o sărbătoare de paști, așa cum avem noi în seara aceasta.

Adevărat, adevărat, Eu vă spun, Cel ce crede în mine are viață veșnică.

Eu sunt acea pâine a vieții.

Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și sunt morți.

Aceasta este pâinea care coboară din cer, din care un om poate să mănânce, și să nu moară.

Eu sunt pâinea vie care a coborât din cer: dacă cineva mănâncă din această pâine, el va trăi veșnic: și pâinea care Eu o voi da este trupul meu, care Eu o voi da pentru viața lumii.

Iudeii de aceea se certau între ei, zicând, Cum poate acest om să ne dea trupul lui să-l mâncăm?

Apoi Isus le-a zis, Adevărat, adevărat, vă spun Eu, Dacă voi nu mâncați trupul Fiului omului, și nu-i beți sângele, nu aveți viață în voi.

Cine mănâncă trupul meu, și bea sângele meu, are viață eternă; și eu îl voi învia în ziua de apoi.

Căci trupul meu este cu adevărat hrană, și sângele meu este cu adevărat băutură.

Cel ce mănâncă trupul meu, și bea sângele meu, locuiește în mine, și eu în el.

Așa cum Tatăl care trăiește m-a trimis, și eu trăiesc prin Tatăl: tot așa cel ce mă mănâncă, chiar și el va trăi prin

mine.

Aceasta este pâinea aceea care coboară din cer: nu cum au mâncat părinții voștri mană, și sunt morți: ci cel ce mănâncă... această pâine va trăi veșnic.

Aceste lucruri le-a spus el în sinagogă, așa cum el învăța în Capernaum.

⁴⁶ Fie ca Domnul să binecuvânteze Cuvântul Lui. Eu vreau, doar pentru câteva minute, să vorbesc despre: *Împărtășire*. Ce înseamnă cuvântul *împărtășire*? A *împărtăși* înseamnă "a vorbi." A avea *împărtășire* de fapt înseamnă "să ai părtășie, vorbind unul cu altul." Dacă vorbiți la telefon cu cineva, voi purtați o conversație acolo, voi comunicați unul cu altul. Și dacă noi am veni la o parte și stăm retrași în spatele clădirii, orice persoană și păstorul, sau oricare două persoane, ei se împărtășesc unul cu altul.

⁴⁷ Acum, voi nu vă împărtășiți prin radio, căci nu puteți răspunde, sau prin televiziune. Dar când... Voi puteți prin telefon, căci voi comunicați unul cu altul, nu este doar o parte. Aceasta este... Eu nu pot comunica cu voi acum, căci voi nu răspundeți. Astfel, de aceea, aceasta nu ar fi să veniți să auziți un predicator predicând mesajul lui. Aceea nu ar fi, venind împreună, să ne împărtășim. Împărtășirea nu ar fi aceea. Dacă veniți doar să vă împărtășiți cu predicatorul, voi îl chemați la o parte, sau orice persoană, și vă împărtășiți cu el sau cu ea.

⁴⁸ Dar la ce venim noi înăuntru, împărtășire, este pentru fiecare din noi ca persoane să ne împărtășim cu Cristos. Aceea este a se împărtăși. Apoi, împărtășire nu este în întregime *unul* să vorbească, noi să facem toată vorbirea, ci să așteptăm și să vedem ce ne răspunde El.

⁴⁹ Acum acolo este unde, de multe ori, că noi facem marile noastre greșeli, este, noi facem toată vorbirea și nu așteptăm și să-i dăm Lui o șansă să ne răspundă. Noi mergem uneori, zicem, "Doamne, aș vrea ca Tu să faci *așa-și-așa* și *așa-și-așa*, amin," și ne ridicăm și plecăm. Acum, aceea de fapt nu este împărtășire. Aceea este a merge să ceri un favor. Dar când stați suficient de mult până când El vă răspunde, aceea este când luați împărtășire, împărtășind cu Domnul. Acum, și un fel măreț să te împărtășești, este să fii de acord, tu trebuie să fii de acord asupra anumitor lucruri. Acum, și este ciudat că uneori când obținem lucrurile acelea...

⁵⁰ A mânca este asociat cu aceasta. Acum, voi luați oameni de afaceri, când ei vor să facă o afacere, ei vor invita pe cineva la masă. Și după ce ei sunt așezați să mănânce, și apoi vorbesc unul cu altul. Un comerciant bun, de obicei el nu poate vorbi cu o persoană cu stomacul gol. Este mai bine să aștepți până când el se simte bine, și apoi după ce și-a luat dejunul. Nu mergeți acolo să-l scuțați din pat și să-i spuneți despre ceva ce vreți să-i vindeți, ci așteptați până când își ia dejunul și-și este stabilit bine în condiție.

⁵¹ Zilele trecute, predicând despre femeia care i-a spălat picioarele lui Isus, sus în Canada eu am vorbit aceasta, zicând că atunci când vine un musafir să viziteze o altă persoană, această persoană are anumite procese prin care ei trebuie să treacă înainte ca ei să se simtă de fapt potriviți să vină să viziteze sau să se împărtășească. O vizită este o împărtășire. Acum, ei ar veni la... Înviți, întâi trebuie să fiți invitați. Apoi voi veniți la ușă și slujitorul vă va spăla picioarele, din cauza călătoriei, voi aveți mirosul de-de animale și așa mai departe de-a lungul drumului. Ei toți... oamenii au călătorit pe același drum cu animalul, și-și apoi acolo era un miros și praful, și haina Palestiniană la luat și s-a așezat pe transpirația de pe picioare, și fața unde era neacoperită, și-și pe mâini. Și-și ei îi apucau la ușă, slujitorul îi apuca, și le spăla picioarele. Și apoi un alt om stătea acolo cu un prosop și un-un alabastru, și ei îl stropeau acest alabastru pe mâini, și el îi frecau în *acest* fel, și-și îl frecau peste fața lor, apoi lua un prosop și se ștergeau. Aceea lua toată murdăria și mirosul. Și aceasta avea ceva în ea care-i dădea o împrăspătare, ca mentolul, și îi făcea să se simtă mai bine.

⁵² Apoi când ei mergeau înăuntru, nu cu încălțăminte voastră veche murdară, acele covoare frumoase, ei aveau un mic, ca papuci de casă, și ei mergeau înăuntru. Și apoi musafirul mergea înăuntru și-și apoi gazda îi-și săruta bineveniți. Și, vedeți, voi nu ați vrea ca gazda să vă sărute dacă ați mirosi rău. Voi nu ați vrea să umblați pe covoare dacă ați fi murdari. Și apoi gazda să vă sărute de bun venit, și apoi voi ați fi doar unul de al casei.

⁵³ Și, acum, Dumnezeu are astfel de lucruri. Înainte ca noi să fim de fapt gata pentru împărtășirea cu Dumnezeu, noi trebuie mai întâi să fim spălați de apele Cuvântului. Separare, apele de separare care ne separă de păcatele noastre. Acum, mai întâi, voi nu puteți vorbi lui Dumnezeu și voi nu puteți împărtăși cu Dumnezeu, și acolo este... Mai întâi, voi trebuie să vă pocăiți pentru ce ați făcut, căci voi nu puteți crede corect până când vă pocăiți, "Doamne, iartă-mi necredința." Vedeți? "Iartă-mi necredința." Voi trebuie să vă pocăiți, întâi. Și, când vă pocăiți, apoi voi sunteți... păcatele voastre din urmă sunt iertate, apoi voi sunteți un candidat atunci pentru botez. Acum, atunci, El a promis Duhul Sfânt după botez.

⁵⁴ Acum, lucrul este, că, la această împărtășire, noi aflăm că acolo a fost o-o spălare a picioarelor și lucruri asociate cu aceea, de asemenea, să ne spălăm picioarele, ca un simbol al curăției Duhului Sfânt.

⁵⁵ Acum, apoi, acolo trebuie o simțire mutuală. Dacă ești la muchie cu a ta-cu gazda ta, atunci voi-voi nu puteți avea împărtășire. Nu, tu-tu nu o poți face, căci ești în dezacord cu el. Dar dacă tu ești în acord, atunci poți să te împărtășești. Deci acela-i felul cum este când noi venim la masa Domnului, noi trebuie să fim în acord cu Cuvântul Lui. Vedeți? Noi trebuie să fim născuți din nou, Duhul lui Dumnezeu din noi zicând "amin" la fiecare Cuvânt care l-a scris El, atunci noi putem să ne împărtășim cu El.

⁵⁶ Aceasta noi avem de la Dumnezeu, dacă inimile noastre nu ne condamnă, atunci noi avem favoare cu Dumnezeu. Noi știm că noi obținem cererile noastre și petiția noastră, este pentru că inimile noastre nu ne condamnă. Acum, dacă Dumnezeu ne spune că trebuie să fim născuți din nou, și nu am primit nașterea din nou, atunci ne simțim puțin ciudat să mergem, săl cerem ceva, vedeți, căci noi știm că nu i-am îndeplinit cerințele Lui. Singurul lucru atunci este rugăciunea unui păcătos. Dar noi vorbim cu El când suntem în părtășie cu El, aceea aduce împărtășire.

⁵⁷ Acum, aceasta înseamnă despre împărtășire, mi-ar place să explic pentru puțin timp. Acum, noi luăm, ceea ce numim *împărtășire*, este pâinea și vinul. Acum, aceea a fost așa de rău reprezentată încât nici nu este bine să vorbești despre ea. Oh, cum a fost de rău reprezentată de-a lungul anilor! Aceea de fapt nu este împărtășire, aceea este doar ținerea unei porunci. Vedeți? Acum, motivul că o numim împărtășire, este deoarece aceasta vine de la asociația Catolică de a fi "Sfântul Eucharist, care este literal trupul Domnului Isus." Dar acesta nu este trupul Domnului Isus! Este numai în comemorarea trupului Lui.

⁵⁸ Și mie nu-mi pasă câți preoți sau predicatori, sau oricine binecuvântează aceea, acesta este totuși pâine și vin. Nu există preot așa cum ne spun ei, că, "Dumnezeu este obligat să asculte la preot când el transformă împărtășirea," ceea ce ei numesc împărtășire, "Eucharistul, în trupul literal al Domnului Isus. Apoi credinciosul ia aceea, și aceea este împărtășire." Aceea este greșit!

⁵⁹ *Împărtăși* este "să vorbești cu, să comunici cu, ceva la care poți să-i vorbești și acesta vă vorbește înapoi." Aceea este împărtășire. O azimă nu poate răspunde. Astfel, de fapt, adevărata împărtășire este Duhul Sfânt vorbind înapoi. Când îl întrebați pe El, atunci El vă răspunde, aceea este împărtășire corectă. *Aceasta* este o amintire, să luați din răstignirea Lui și învierea Lui, și nu o împărtășire. Noi o numim așa, dar ea nu este. Aceasta vine de la biserica Catolică, de a lua această azimă așa cum am trecut zilele trecute prin ordine, și am vorbit despre ea în *Păgânism Contra Creștinism*.

⁶⁰ "Cum că această azimă rotundă este trupul literal al lui Cristos." Acum, biserica Catolică crede asta. Ați observat cândva, trecând pe lângă o biserică, ei fac cruce, își ridică pălăriile, și așa mai departe. Aceasta nu este biserica, este azima aceea de acolo, "acel trup pe care preotul l-a transformat dintr-o azimă în trupul literal al lui Cristos," unde șobolanii și șoarecii pot să-l care la o parte. Păi, voi nu, nu vă puteți gândi la gândirea cumpătată și să credeți că o bucată de pâine ar fi trupul Domnului Isus! Aceasta nu poate fi.

⁶¹ *Împărtășire* este "să vorbești, și el îți vorbește înapoi, ceva cu care tu vorbești." Tocmai cuvântul *împărtășire* înseamnă "să vorbești cu," sau, "să fii asociat cu ceva care îți vorbește înapoi." Și Dumnezeu îți răspunde, împărtășind. Și aceasta-i încă pâine și vin, care o numim *împărtășire*.

⁶² Acum, Isus a zis aici, așa cum am citit, "Trupul Meu este hrană și băutură, Sângele Meu, trupul și Sângele este hrană și băutură."

⁶³ Acum, noi vrem să ne gândim la Isus și să ne asociem cu El, ce a fost El. Ce este trupul Lui? Ce este trupul lui Cristos? Este trupul credincioșilor care s-au asociat cu El în Duhul Sfânt. Nu un idol, nu o bucată de pâine, ci un Duh care este în inima credinciosului, și ei sunt asociați împreună, ca atunci când omul și Dumnezeu pot vorbi unul cu altul, fii și fiice a lui Dumnezeu. Omul muritor, prin vărsarea Sângelui a adus iertare de păcat, și acest om și această femeie, băiat sau fată, care are părtășie cu Cristos, se împărtășește cu El, trupul.

⁶⁴ Ca un soț și soția să stea jos și să vorbească, sau un băiat și prietena lui, Cristos și Biserica Lui se împărtășesc împreună. Acela-i motivul că noi putem auzi de la El, să vedem viitorul înainte să ajungă aici, și putem spune viitorul care este perfect, din cauză că ne împărtășim cu un Dumnezeu Care ține Eternitatea în mâna Lui. Împărtășind unul cu altul, trupul lui Cristos, trupul tainic, spiritual al lui Cristos. Nu asociați cu vreun fel de idol, sau o pâine sau un-un vin, ci într-o-o formă spirituală.

⁶⁵ Acum, Isus a zis același lucru. Voi luați Sf. Ioan, al 4-lea capitol, vorbind cu femeia de la fântână, ea vorbea despre un lucru așa ca, "Părinții noștri au băut la această fântână, și au săpat această fântână, Iacob, și-și a dat-o copiilor lui și vitelor lui, această apă, și Tu zici, 'Inchinați-vă în cetatea anumită,' și alții spun 'Pe acest munte.'"

⁶⁶ Și Isus așa-așa cum a zis, "Doar un minut! Noi suntem Iudei, și noi înțelegem ce este, ce înseamnă închinare. Dar ascultă la aceasta, femeie. Vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina lui Dumnezeu în Duh și în Adevăr. 'Cuvântul Tău este Adevărul.' Și Tatăl caută pe aceștia care I se închină în Duh și în Cuvânt, Adevărul. 'Cuvântul Tău este Adevărul.'" Acum, El i-a spus asta femeii.

⁶⁷ Vedeți, Cristos... Dumnezeu este un Duh. *Cristos* înseamnă "cel uns, un om uns cu Dumnezeu," care L-a făcut Cristos. Acum, Cristos a zis, "Eu sunt Hrană și Băutură." Nu o azimă, nu o azimă care o luăm aici. Aceea nu este Cristos.

Vinul care-l bem la altar, nu este Cristos. Acesta Îl reprezintă, într-un fel figurativ. Dar Cristos este Duhul Sfânt, ungera care este peste Biserică, aceea este Hrana și Băutura.

⁶⁸ Cel mai mare plâns care există în toată lumea, eu sper că nici unul nu l-ați auzit vreodată, dar, dacă l-ați auzit cândva, nu există plâns să egaleze plânsul foamei. Când vedeți o mamă cu copilul ei, și ea nu poate umbla ea este așa de slăbită, și copilașul este pe moarte, cu burta lui umflată de foame, să auzi acele oftaturi venind din inima acelei mame, să vezi acel copil cu obrăjorii lui trași încât ei nu sunt decât piele și oase, și gingiile lui mici strălucind, și el nu

poate face un zgomot, abia, ochișorii lui bulbucăți. Nu există plâns ca al foamei și setei.

⁶⁹ Afară în deșerturi, câți oameni și-au pierdut viețile de sete! Multe povestiri, cu care v-aș putea ține toată noaptea, despre adevărate povestiri din deșert. Cum că atunci când ajungeți... deveniți însetați, cum Diavolul vă dă un-un miraj. Voi i-ați văzut aici, voi nu trebuie să mergeți în vest să-i vedeți. Merg jos pe drum, și se pare că este apă jos pe drum. Fiecare din voi ați văzut aceea, care ați condus și ați fost pe autostradă. Acela este un miraj fals. Aici cu un timp în urmă, cu vreo trei sau patru ani în urmă, am citit unde niște rațe, zburând peste țară, au văzut un miraj și au căzut pe drum, gândindu-se că atingeau apa. Și ele doar s-au dezintegrat, au lovit drumul tare, gândindu-se că aterizau în apă, un miraj.

⁷⁰ De câte ori a făcut Deavolul același lucru la oameni, dându-le un miraj fals, unde, nu există nimic acolo, ci este o credință prefăcută. Așa de mulți oameni astăzi iau o religie prefăcută, încercând să născocescă ceva sau să pretindă că există ceva când nu este așa! Cum a zis mica femeie misionară că ea a așteptat până când ea a fost sigură. Noi mai bine să facem așa. Voi nu puteți veni înapoi și să o încercați din nou. Voi aveți o șansă, și voi aveți Planul, așa că mai bine am merge drept în jos la semn.

⁷¹ Plânsul foamei, ascultați, este un plâns mare căci este un plâns jalnic. Persoana este pe moarte. Și, oh, dacă am putea ajunge la locul acela, dacă națiunea aceasta ar putea ajunge la un punct unde așa să flămânzească după Dumnezeu! Este într-o înfometare mai rea decât națiunile ca India care înfometează fizic, această națiune înfometează spiritual. Dar după ce flămânziți așa de mult, se ajunge la punctul când nu mai știți că sunteți flămânzi.

⁷² Întocmai ca degerarea. După ce ajungi așa de departe, degerând, tu devii așa de rece, apoi după un timp devii cald. Și când devii cald, tu mori! Și aceea este chestiunea în seara aceasta. Bisericele au ajuns așa de reci încât ele îngheață, și gândesc că sunt calde, prin a fi membri, și mor spiritual. Mor!

Nu o știu. În final, el se culcă jos să doarmă, și aceea este totul. El niciodată nu se mai trezește, căci sângele i-a înghețat în vene.

⁷³ Acum, însetarea. Isus a zis, "Sângele Meu este băutură într-adevăr." Dacă flămânziți după viață, flămânziți după viață, Isus are singura apă care poate potoli setea aceea. "Veniți la Mine, voi toți cei trudiți și împovărați." Acolo în Apocalipsa, El a zis, "Cel însetat să vină la izvoarele de apă a Vieții și să bea gratuit." Dacă sunteți însetați după Viață!

⁷⁴ Noi vedem că astronomii prezic, cândva în această parte începătoare sau prima parte a lunii, începând pe doi sau pe cinci, sau pe undeva prin această lună, astronomii Indieni prezic că lumea va exploda în bucăți. Și ziarele Americane își bat joc de aceasta. Eu nu cred că lumea va exploda în bucăți, dar eu spun că este greșit să faci batjocură de aceasta. Deoarece, ceva este gata să se întâmple într-una din aceste zile, ceva similar cu aceea, când cele cinci planete, Marte, Jupiter și Venus, și-și așa mai departe, vin în a lor-a lor... Ele niciodată nu au făcut-o. Oh, ei pretind poate cu douăzeci și cinci de mii de ani în urmă, dar cine a fost acolo în urmă să o știe?

⁷⁵ Eu prezic că aceasta are o aplicație spirituală. Eu cred că este venirea înăuntru a tășnirii lui Dumnezeu, că marea revelație a Cuvântului va fi deschisă în timpul acesta. Amintiți-vă, ei pretind că trei stele au venit în orbită când Isus s-a născut. Și acestea sunt cinci, și cinci este har, numărul harului. Trei este numărul perfecțiunii. Cinci este numărul harului, J-e-s-u-s, g-r-a-c-e, f-a-i-t-h, [Isus, har, credință – Trans.] și așa mai departe. Numărul harului! Dumnezeu când își trimite puterea Lui la biserică, ea va fi harul Lui, ea nu va fi supunerea oamenilor. Și Isaia a zis, în al 40-lea capitol, cum să "strigăm la Ierusalim, că lupta ei s-a sfârșit," totuși ea era vinovată de idolatrie, dar a fost harul lui Dumnezeu care trimetea aceasta. Orice ne trimite Dumnezeu, va fi harul Lui și nu meritele noastre. Deci, aceasta poate însemna ceva. Eu prezic că va fi o schimbare. Eu nu știu ce va fi aceea, dar cred că se pregătește să se întâmple. Noi suntem pe... chiar în ajunul ei acum.

⁷⁶ Și dacă cineva este flămând, să vină la Cristos. Dacă cineva este însetat, să vină la Cristos. El potolește setea aceea. El este Satisfăcătorul la toată setea și foamea noastră.

⁷⁷ Eu am avut o povestire care mi s-a spus cu un timp în urmă. Poate am spus-o în această biserică. Dacă am spus-o, iertați-mă că o repet doar să ating punctul. A fost un ghid Indian, sau, un fel de supraveghetor al Indienilor. El călătorea în ținutul Navajo, și s-a pierdut. Numele lui era Coy. Și el mergea jos pe o cărare, o cărare de vânatoare, și s-a gândit, "Acum, dacă ajung pe această cărare, cu siguranță voi găsi apă." Și calul lui era așa de însetat încât limba îi atârna afară, uscată, nările s-au făcut roșii și aglutinate cu nisip. El și-a ținut batista peste față în furtunile de nisip până s-a aglutinat, și el pierdea, din lipsă de apă. Și el își conducea calul când a atins cărarea. Și a zis, când s-a urcat pe cal el a văzut această cărare de vânatoare, a zis, "Cu siguranță ea mă va duce la apă." Astfel el a sărit călare pe calul lui și a pornit în jos pe potecă.

⁷⁸ Și calul știa de asemenea că el era pe potecă spre apă. Cum Dumnezeu dă instinct la fiarele necuvântătoare! Și jos pe potecă a mers. În final, câțiva s-au deplasat puțin deoparte, doar foarte puțini de la cărarea bătătorită. Calul vroia să se întoarcă în calea aceea, dar Coy s-a gândit altfel. El a încercat să o țină pe cărarea principală pronunțată, și a pornit în jos și calul nu a vrut să meargă. El l-a pintenat, și el a nechezat și a pornit pe cealaltă cărare. Și el a început să se dea înapoi. Ea era prea slabă să-l arunce jos.

⁷⁹ Deci el a început să-i dea pinteni din nou, până când a tăiat calul, așa era de agitat să ajungă la apă, viața i-ar fi fost cruțată, până când calul s-a oprit, tremurând, sângerând. Și el s-a uitat jos, s-a uitat acolo jos, ea tremura în felul acela

și aproape cădea sub el. El s-a uitat jos la ea, și a văzut sângele pe partea ei laterală. El era un Creștin. Și el a zis calului lui, el a zis, "Eu am auzit deseori că săl-... sau, animalele au un instinct. Nu se părea ca și cum acel grup mic s-au îndreptat pe calea aceea să meargă spre apă. Se pare ca și cum această cărare mare de aici va conduce unde ei merg constant la apă." Dar a zis, "Dacă m-ai purtat credincios până aici, eu voi urma instinctul tău."

⁸⁰ Oh, cum mă gândesc la aceea despre Cristos! Calea spre distrugere este afișată și pronunțată peste tot, dar există un drum îngust care duce la Viață. Puțini vor fi cei ce O vor afla. Numai, nu instinctul, ci Duhul Sfânt vă va duce la o parte spre apa aceea a Vieții. Mă gândesc, El m-a adus în siguranță până aici, eu O voi lua pentru restul drumului.

⁸¹ Să termin povestea, el-el nu s-a dus o jumătate de milă, până când, dintr-o dată, calul credincios a plonjat drept într-o groapă mare de apă. Calul știa despre ce era vorba, ce vroia să spună în felul lui de exprimare pentru călăreț. El a intrat acolo. El a zis că el i-a aruncat apă în nasul calului. El s-a scaldat, el a țipat și a urlat, și a strigat cât de tare putea, și turna apă în gâtul lui, și striga, "Suntem salvați! Suntem salvați! Suntem Salvați!" Și calul, bând, și tremurând. Și el s-a uitat la coastele lui sângerânde, atunci tot zimțuit de la urmele pintenilor.

⁸² Și a zis chiar atunci, el a zis... a auzit pe cineva zicând, "Ieși afară din apă." Și el s-a uitat, și acolo era un mic cowboy desfigurat stând acolo. Și el a ieșit afară din apă. Și el a spus că a mirosit foc, și s-a uitat în jur, și acolo erau un grup de oameni tăbărând acolo. Ei au fost sus la un echipament de prospectare. Ei au găsit ceva aur, și pe drum înapoi ei au avut caii lor și au dus cai cu ei, și au venit la această groapă de apă și se odihneau, și ei toți s-au îmbătat.

⁸³ Și a zis că au avut ceva carne de vânat gătită, și el a mâncat cu ei. Și a zis, unul dintre ei a zis, "Ia și bea." El le-a spus cine este el, el era Jack Coy, ghidul Indian. Deci el a zis, "Bine, acum, ia o băutură."

El a zis, "Nu," el a zis, "Eu nu beau."

⁸⁴ Și aceea-i un fel de insultă pentru oamenii aceia. Așa că el a zis, "Tu vei lua o băutură de la noi!"

El a spus, "Nu, eu nu beau."

⁸⁵ Așa că el a aruncat ulciorul sus, și a zis, "Ia o băutură!" Beți, ei toți, voi știți, cam o jumătate de duzină.

Și astfel el a zis, "Vă mulțumesc, băieți."

⁸⁶ A zis, "Dacă vânatul nostru este suficient de bun de mâncat, și whiskey-ul nostru este suficient de bun de băut."

⁸⁷ Și voi știți cum sunt ei, beți. Și el a zis, "Nu," a zis el.

⁸⁸ Și ei au pus un cartuș în pușcă, și au zis, "Acum vei bea sau altfel!"

⁸⁹ El a zis, "Nu. Nu, eu nu o să beau." Și el a început să îndrepte pușca. A zis, "Doar un moment." A zis, "Nu mă tem să mor." El a zis, "Eu-eu nu mă tem să mor." El a zis, "Dar eu-eu vreau să vă spun povestea mea înainte să o fac, motivul pentru care eu nu beau." A zis, "Eu sunt un Kentuckian." El a zis, "Și într-o mică cabină veche de bușteni într-o dimineață, unde o mamă zăcea muribundă, ea m-a chemat la căpătâiul patului ei, și a zis, 'Jack, tatăl tău a murit cu un pachet de cărți în mână, peste o masă, beat.' Și a zis, 'Niciodată să nu bei, Jack, orice faci.'" Și a zis, "Pe fruntea mamei mele mi-am pus mâinile. Și am promis lui Dumnezeu, ca un băiețel de zece ani, că niciodată nu voi lua prima mea băutură." El a zis, "Eu niciodată nu am luat-o." Și a zis, "Acum dacă vreți să mă împușcați, doar împușcați-mă."

⁹⁰ Și așa cum beatul și-a ridicat pușca și a aruncat iarăși ulciorul sus, a zis, "O iei sau te împușc!" Și chiar atunci o pușcă a împușcat și ulciorul a explodat.

⁹¹ Stând la marginea unui canion era un cowboy micuț, desfigurat, cu lacrimi curgând pe obrajii lui. El a zis, "Jack, și eu vin din Kentucky. Eu am făcut o promisiune la o mamă într-o zi, dar mi-am încălcat promisiunea." El a zis, "Eu am așteptat până când acești inși se îmbată suficient, și urma să omor tot grupul lor, oricum, să iau ce aur au ei." El a zis, "Dar eu am fost un bețiv și am făcut rău. Dar," a zis, "Sunt sigur când pușca mea a făcut ecou sus prin canioanele cerului, mama m-a auzit semnând o promisiune că nu o voi mai face niciodată." Și acolo, prin harul lui Dumnezeu, el a călăuzit pe toți oamenii aceia la Cristos, pe toți aceia acolo afară.

⁹² Vedeti, există ceva referitor la apă, ceva despre împrăștiere. Punctul meu era, să, ajungi la apă când ești însetat. Există ceva ce îți face, este să ajungi la apă când ești însetat.

⁹³ Acum, El a zis, "Eu vă las pacea Mea. Eu vă dau pacea Mea." Nu cum vă dă lumea pace, ci în felul cum vă dă El pace. Pacea Lui stămpără setea noastră. Dacă tânjim după pace, atunci să ne împrăștiăm în pacea Lui, să știm că noi avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos. El este dătătorul nostru de Pace, care astămpără setea noastră.

⁹⁴ Versetul care zice, "El este cu adevărat Hrană și cu adevărat Băutură." Eu am un semn mic aici, al 57-lea verset, "Hrană cu adevărat și Băutură cu adevărat." Ascultați ce a spus El aici.

Și așa cum Tatăl cel viu m-a trimis, și Eu trăiesc prin Tatăl Meu: tot așa cel ce mă mănâncă, chiar și el va trăi prin mine.

⁹⁵ Cu alte cuvinte, "Tatăl M-a trimis, și eu trăiesc prin EL Și fiecare om care vine la Cristos trebuie să trăiască prin Cristos." Oh, vai, ia te uită, aceea este împărțirea. Aceea este adevărata împărțire care o află când trăiești prin Cristos.

⁹⁶ Acum, trupurile noastre au nevoie de hrană și băutură în fiecare zi, să supraviețuim, trupul nostru fizic. Dacă nu

luăm hrană în fiecare zi și băutură, atunci trupul nostru slăbește. Există ceva în noi că trebuie să avem hrană. Hrana dintr-o zi nu va ține pentru ziua următoare. Voi trebuie să aveți hrană în fiecare zi, să întăriți ființa voastră muritoare. Voi puteți trăi peste, dar sunteți mai slabi. Și a doua zi, voi sunteți încă mai slabi. Și a treia zi, voi deveniți grozav de slabi.

⁹⁷ Bine, aceea este ceea ce de multe ori noi facem în tărâmul spiritual. Vedeți, în fiecare zi noi trebuie să ne împărtășim cu Cristos. Noi trebuie să vorbim cu El în fiecare zi. Noi trebuie să o stabilim cu El în fiecare zi. Pavel a zis, "Eu mor în fiecare zi." Vedeți? "În fiecare zi, eu mor; totuși eu trăiesc, nu eu ci Cristos trăiește în mine." Deci, dacă trupul vostru fizic are nevoie de hrană în fiecare zi și băutură în fiecare zi, să supraviețuiască, trupul vostru spiritual are nevoie de Hrană spirituală și împărtășire cu Domnul în fiecare zi, să supraviețuiți. Da. Isus a zis, "Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu." Deci, în fiecare zi noi trebuie să studiem Biblia. Unii oameni nu O studiază de loc. Unii O iau numai de două sau trei ori pe an. Dar, un adevărat, credincios adevărat care este într-adevăr zidit spiritual, el își citește Biblia în fiecare zi, și vorbește cu Domnul. Așa este. El trebuie să o facă. "Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu."

⁹⁸ Acum, un alt lucru pentru care luăm hrană, este să ne zidim trupul să rezistăm la boli. Dacă nu luați hrană, și lăsați trupul vostru să slăbească, atunci el este supus bolilor. Bolile vor intra chiar în cursul sângelui, și aici sunteți duși. Dacă sângele vostru nu este bogat și curat, ei bine, atunci el va, boala va merge chiar în cursul sângelui vostru. Deci voi trebuie să mâncați hrană bună hrănitoare să mențineți cursul sângelui vostru corect. Dacă nu, voi sunteți alergici la boli. Aceea este chestiunea cu o mulțime de Creștini.

⁹⁹ Ca plantele din seră. Voi știți, voi luați o plantă afară din seră, voi trebuie să o dădăciți. Ea nu știe de vreme. Ea nu știe de strălucirea soarelui și lucruri, ea a fost acoperită și dădăciță. Și aceea este chestiunea cu prea mulți așa numiți Creștini, ei sunt plante de seră. Așa este, supuși la orice gândac care vine în jur! Voi știți, este numai-este numai-plantele delicate care trebuie să fie stropite, sau, plantele hibride.

¹⁰⁰ Voi știți, voi luați o vacă bătrână de hereford și o mânați acolo afară pe pășune, și mânați una longhorn acolo afară, acea longhorn poate să-și facă propriul ei drum căci este rasa originală. Dar dacă luați un Brangus sau o Hereford care este rasa încrucișată și un hibrid, este o vacă mai bună la privire, sigur, mai grasă și mai sănătoasă, dar să le mânați acolo afară, ele nu-și pot face drum. Ele vor muri! Ele trebuie să fie dădăcite. Vedeți?

¹⁰¹ Și aceea este chestiunea astăzi, noi avem Creștini îmbrăcați mai bine, biserici mai mari, și o mulțime de-de educație, multă teologie, dar ei trebuie să fie dădăciți tot timpul, voi trebuie să priviți prin ochelarii lor sau voi nu vedeți de loc. Ceea ce avem nevoie este ceva Creștini de soi, născuți sub Sângele Domnului Isus, care nu trăiesc din teologia bisericii, ci din Cuvântul lui Dumnezeu, împărtășirea cu Cristos. Cuvântul venind în credincios, trupul lui-lui spiritual este zidit. Nu un prunc de seră.

¹⁰² Acolo era un oarecare predicator care a zis astăzi, eu l-am auzit, el a zis că la o transmisiune, el a zis, căci când el a venit în țară, el a avut o mare boală de sinuzită, și ei au vorbit despre o operație. Și ei au zis că ei urmau să facă *aceasta* și *aceea*, și să taie pe el și să-l opereze, și să ia o parte din glandele de sinuzită afară, care îi adâncea fața înăuntru, și așa mai departe în acel fel. Și el a zis că a luat pilule cu butoiul. Se părea că erau așa de multe pilule pe care trebuia să le ia. Dar când a venit la un doctor bun Creștin, doctorul i-a zis, "Să uităm de pilule și să uităm de operație, și să zidim trupul așa ca să poată rezista la sinuzită." Acea este!

¹⁰³ Care este chestiunea că oamenii nu trăiesc așa de mult ca mai înainte? Noi trebuie să luăm o injecție pentru *aceasta* și o injecție pentru *aceea*, și ne stropim peste tot cu tot felul de medicamente. Ce face aceasta? Aceasta ne face moi, grași, plăpânzi, nu este bine. Când omul de mai demult... Păi, noi suntem alergici la orice lucru. Acum ei devin alergici la boli și orice altceva.

¹⁰⁴ Am stat în Africa, nu am putut lua un vaccin pentru malarie. Dar un țânțar de malarie dacă se va atinge de mâna mea, aș avea malarie. Ei nu bâzâie, și abia o știi. Ei se ating, ei doar se ating, aceea este, voi o aveți. Dacă trăiți, o veți avea timp de cinsprezece ani. Și apoi uneori voi muriți cu ea. Și acolo au fost băștinașii aceia în coliba lor mică, cu țânțari peste tot pe picioarele lor, ei fiind goi. Țânțarii se țin de ei, țânțarii de malarie, și aceea nu-i deranja. De ce? Ei au zidit o imunitate. Ei au avut un vaccin dat de Dumnezeu.

¹⁰⁵ Și aceea este chestiunea astăzi cu oamenii. Acea este chestiunea cu biserica. Noi avem așa de multe vaccine de copii și teologie făcută de om, încât suntem șpreiați peste tot. Ceea ce avem nevoie este vaccinarea lui Dumnezeu de către Cuvântul Domnului Dumnezeu. Omul va trăi zilnic prin felul acela de Hrană, să-și zidească sufletul lui în vaccinare de bolile spirituale care curg și sar în jurul țării. Am foarte multe notițe la aceasta, dar eu trebuie să mă opresc.

¹⁰⁶ Acum, zidim, ne pregătim pentru vaccin. Acum, noi trăim prin acesta, a noastre-trupurile noastre trebuie să aibe aceasta. Și, dacă nu atunci noi suntem supuși la tot felul de boli. Și Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum Îl credem și-L acceptăm prin comuniune, "Doamne, Cuvântul Tău este Adevărul."

¹⁰⁷ "Biserica mea zice că nu trebuie să fii născut din nou. Ei spun 'strângerea mâinilor este nașterea din nou.' Ei spun, 'stropirea.' Ei spun toate aceste alte lucruri, 'Acea este, Tată, Fiu și Duh Sfânt,'" Dar Biblia a spus să fii botezat în Numele lui Isus Cristos. Vedeți? Acum, voi mergeți înainte cu vaccinurile acelea artificiale dacă vreți, și vă veți face un Creștin artificial. Vedeți? Voi nu vreți asta.

¹⁰⁸ Voi nu puteți avea Viață, decât prin Cristos. Și acum ce face Cuvântul Lui? El ne zidește trupul spiritual, tari, așa cum ne împărtășim cu El, să ne împotrivim Diavolului.

¹⁰⁹ Voi ziceți, "Frate Branham, ce este ceea ce spuneți, 'împărtășindu-ne în Cuvântul Lui'?"

¹¹⁰ Da, El este Cuvântul. "La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi." Și noi trebuie să mâncăm trupul Lui. Atunci trupul Lui este Cuvântul Lui, căci El este Cuvântul. Și El a zis, în Sf. Ioan 15, "Dacă voi rămâneți în Mine, și împărtășirea Mea, Cuvântul Meu, rămâne în voi, atunci puteți cere ce vreți și se va face pentru voi." Ia te uită. Aceea-i adevărat. Vedeți, cereți ce vreți!

¹¹¹ Ce faceți voi? Voi vă zidiți trupul spre vaccinare de la... Cineva a venit înăuntru și a zis, "Oh, biserica noastră nu crede în strigare." Vedeți, voi sunteți zidiți. Ce? Voi aveți împărtășire în voi, Cuvântul. Și voi sunteți vaccinați de la acesta. Dacă o grămadă de lucruri fără sens vin înăuntru, ce este aceasta? Aceasta nu are Cuvânt în ea, atunci voi sunteți sigur că este greșit. Mie nu-mi pasă cât de real arată, dacă nu este Cuvântul lăsați-l în pace. Corect, lăsați-l în pace. Mie numi pasă ce face, el trebuie să se compare cu Cuvântul!

¹¹² În rugăciune, așa cum am citat Mica stând acolo, priviți, aceasta arăta într-adevăr corect, în timp ce acolo era Israel, și acea bucată de pământ le aparținea. Străinii aceia au venit înăuntru și au luat-o de la ei și și-au zidit casele lor, și ei ocupau parte din țara pe care le-a dat-o Dumnezeu. Deci se părea că acei patru sute de profeți Evrei au fost corecți. Dar, voi știți, acolo era ceva despre Iosafat că a fost spiritual, el a zis, "Nu mai ai pe altul?"

¹¹³ A zis, "Eu mai am unul, dar," a zis, "eu îl urăsc. Singurul lucru care-l face este că profetește rău."

Zicea, "Mergi și adu-l și să-l auzim."

¹¹⁴ Și el a mers sus, și a zis, "Mergi înainte, mergi acolo sus, dar am văzut pe Israel risipit ca o turmă fără păstor." Și apoi el le-a spus viziunea lui.

¹¹⁵ Acum, a cui era corectă? Se părea că cei patru sute au dreptate. Patru sute oameni bine instruiți, zicând, "Urcă-te, Domnul este cu tine." Și chiar Zedechia a avut o-o-o-avea o... Zedechia a avut două coarne mari de fier construite. El a zis, "Prin acestea tu vei împinge străinii afară din țară." El era sigur că el era corect. El știa că el este corect. Dar, voi vedeți, el era greșit.

¹¹⁶ Și aici este Mica, unul împotriva la patru sute, și el a zis, "Dacă te sui, Israel va fi risipit, fără păstor."

¹¹⁷ Și ceilalți au zis, "Suie-te, Domnul este cu tine!" Acum, material, ei erau corecți, locul i-a aparținut lui Israel. Dar Cuvântul Domnului l-a condamnat pe Ahab, deci cum putea Dumnezeu să binecuvânteze ce El a condamnat?

¹¹⁸ Acolo este astăzi. Vedeți? Cuvântul de împărtășire a fost în Mica. Acum, dacă voi vă împărtășiți cu Dumnezeu în a lua adevărata împărtășire, și duhul din voi nu este în acord cu acest Cuvânt, voi nu vă împărtășiți cu Dumnezeu, voi vă împărtășiți cu draci. Și ei așa imită! Biblia a zis, "În zilele din urmă ei aproape vor înșela chiar pe cei Aleși dacă ar fi posibil. Dar cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece." Și așa cum a spus Pavel, Galateni 1:8, "Dacă un înger din cer vă predică oricare altă Evanghelie în afară de Aceasta care ați auzit-o deja, el să fie blestemat." Chiar un înger! În biserica primară, când oamenii aceia, ca Sfântul Martin, Irineus, acei oameni evlavioși, când Diavolul li s-a arătat ca un înger de lumină. Dar, voi urmăriți, el va fi puțin deviat de Cuvânt.

¹¹⁹ El s-a arătat la Eva ca un înger de lumină, i-a spus, "Sigur, Domnul a zis *aceasta*, Domnul a zis *aceasta*," dar el nu a fost de acord cu Dumnezeu chiar până la sfârșit. Și acela-i felul cum face împărtășirea falsă astăzi. Când oamenii gândesc că ei se roagă lui Dumnezeu, și nu se supun la Cuvânt, este o împărtășire falsă.

¹²⁰ "Dacă voi rămâneți în Mine, și Cuvântul Meu în voi, atunci cereți ce vreți," vedeți, "și se va face." Acum, aceasta doar nu poate merge odată, apoi deviat data următoare. "Voi rămâneți în Mine, Cuvintele Mele rămân în voi," aceea-i, să stați acolo. *A rămâne* înseamnă să "odihniți acolo, stați chiar acolo." Da, ea-ea este vaccinare de la boli păcătoase.

¹²¹ Acum, lăsați-mă să închei zicând acest un cuvânt acum, înainte de a merge la masa de împărtășire. Sângele și Trupul Domnului, amestecat cu credință, căci Sângele și Trupul, acela-i Duhul și Cuvântul, amestecat cu credință, este egal cu Viață Eternă. "Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu are Viață Eternă, Ași Eu îl voi învia în ziua de apoi." Ia te uită. Ce este aceasta? Împărtășirea Domnului. Cuvântul și Duhul, această Viață este în Sânge, Cuvântul și Duhul este egal cu Viață Eternă, prin credință în Domnul.

¹²² Iată rugăciunea mea, așa cum văd sfârșitul apropiindu-se și văd, în orice minut, ceva poate să se întâmple, și știm că noi nu suntem prea departe de Venirea Domnului. Doamne, atunci în Numele Domnului Isus, Fiul lui Dumnezeu, lasă-mă să iau Cuvântul, Sabia, și să o avânt cu ce credință am, și să-mi croiesc drumul prin fiecare putere demonică, până când îl văd pe Isus, prin împărtășirea Cuvântului Lui.

¹²³ Împărtășiți cu Cuvântul Lui. "Dacă voi rămâneți în Mine, și Cuvântul Meu în voi, atunci cereți-Mi ce vreți și se va face pentru voi." Ce frumos! Există împărtășire reală cu Cuvântul și Duhul, cu credință să O împletim împreună, "Cereți ce vreți, și vi se va face." Să ne rugăm.

¹²⁴ Tată Sfânt Grațios și Nobil, Dumnezeu, marele EU SUNT, El Shaddai, la Abraham. O Dumnezeule, cum această mare împărtășire a Domnului egaleză Viața Eternă, și cum Ea vaccinează de mândrie, cum Ea vaccinează de la necredință, cum Ea vaccinează de la păcatul lumii! Este împărtășire, cu dragoste Divină către Tatăl nostru Ceresc. Și prin neprihănirea lui Isus Cristos noi avem acces la masa aceasta. Și ne rugăm, Doamne, ca Tu să dai fiecăruia dintre

noi acel acces în seara aceasta, în Duhul. Iartă-ne. Și noi vrem ca trupurile noastre spirituale să crească. Noi nu ne îngrijorăm să ne înscriem în vreo biserică sau cult. Noi vrem să zidim trupul spiritual, la vaccinul împotriva păcatului, la un punct unde nu mai există dorință să facem rău, și unde Duhul Sfânt poate să ducă Cuvântul Lui Propriu în mijlocul nostru și să-L vorbească tot așa de proaspăt cum a fost El vorbit în ziua aceea, căci El este același Duh care a fost în Domnul Isus. Mă rog, Tată, ca Tu să ne dai aceea.

¹²⁵ Orele se încheie. Doar când, noi nu știm, că ultimul va fi salvat. Dar mă rog în seara aceasta, Doamne, dacă există din aceia aici care nu Te cunosc ca Salvatorul lor, fie ca ei să Te afle în seara aceasta așa cum ei vin la acest botez în apă, ca o amintire, să mărturisească la acest trup de credincioși că ei cred povestea că Isus din Nazaret a fost născut din fecioara Maria, și a fost omorât, crucificat de Filat din Pont, și a fost înviat a treia zi de Dumnezeu, și șade la dreapta Majestății Lui, în seara aceasta, trăind veșnic să facă mijlociri.

¹²⁶ Admite, Doamne, ca aceeași persoană, supunându-se poruncilor Bibliei, "Pocăiți-vă, fiecare din voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre. Căci nu există un alt nume sub Cer dat printre oameni prin care voi trebuie să fiți salvați." O Dumnezeule, fie ca oamenii să vadă sinceritatea din aceasta, și Cuvântul ferm, "Nu există un alt nume sub Cer dat printre oameni prin care voi trebuie să fiți salvați, decât în Numele lui Isus Cristos." De aceea, apostolul a zis, "Pocăiți-vă, fiecare din voi și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului Sfânt. Căci promisiunea este pentru fiecare epocă, atât de mulți câți Domnul Dumnezeu nostru îi va chema." Admite, Doamne, ca să fie multă chemare în seara aceasta.

¹²⁷ Și s-a zis de asemenea, de Domnul nostru, "Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl Meu, și toți acei pe care Tatăl Mi i-a dat vor veni la Mine. Oile Mele ascultă Glasul Meu." Un străin, și dacă vorbește un străin, un glas care nu este scriptural, repede oile îl vor recunoaște. O Dumnezeule! Și dacă este Glasul Tău, Biblia, ce spune Ea, fiecare oaie Îl va auzi, deoarece El este Hrana oilor. Ei s-au împărțit. Ei știu ce fel de Hrană hrănește Tatăl. "Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu." Admite, Doamne, ca mulți să vadă și să înțeleagă, și să vină la Tine în seara aceasta.

¹²⁸ Cei fără Duhul Sfânt, fie ca ei să nu o amâne pentru o altă oră. Ar putea fi prea târziu într-o altă oră. Ei ar putea să nu mai fie aici.

¹²⁹ Și, Tată, așa cum ne-am adunat în jurul mesei acum să luăm această reprezentare a trupului Tău frânt, ne rugăm ca dacă ar fi păcat în mijlocul nostru, Doamne, iartă-ne. Tu ai zis, "Când veniți împreună, așteptați-vă unii pe alții." Dumnezeule, dacă există un păcat în această adunare, pe undeva, mă rog ca Sângele lui Isus Cristos să separe omul acela de păcatul lui, sau femeia aceea, băiat sau fată. Și, Tată, mă rog pentru mine, ca Tu să mă separi de orice îndoială, orice păcat, orice necredință, orice. Noi știm că necredința este păcat. Este singurul păcat care există. "Cel ce nu crede este condamnat deja." Și singurul păcat care există, este să nu crezi Cuvântul lui Dumnezeu. Și, Tată, dacă există vreo necredință în mine, iartă-mă, O Dumnezeule, căci există mult, și mă rog ca Tu să mă ierți. Iartă-mi adunarea care Tu mi-ai dat-o în seara aceasta, și hrănește-i din Cuvânt. Admite aceasta.

¹³⁰ Și așa cum luăm aceste mici comemorări a trupului frânt al Celui Care este înviat din morți și viu pentru totdeauna printre noi, fie ca noi să primim împărțire de la El, Doamne, împărțirea Duhului Sfânt. Admite aceasta, Tată. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

¹³¹ Acum, către voi care trebuie să mergeți și nu puteți sta pentru serviciul de împărțire de vreo cinsprezece minute... Nu sunt mulți dintre noi, și noi vom lua împărțirea. Ea nu este o împărțire închisă. Ea este absolut pentru fiecare credincios Creștin. Dumnezeu nu are linia trasă între Bapțiști și Metodiști, și așa mai departe. Noi suntem toți, printr-un Duh, botezați într-un Trup, și noi suntem împreună cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu. Și dacă ar fi cineva între noi care-i străin, eu nu sunt aici prea mult, și nu știu cine sunt membri și cine nu. Amintiți-vă, nu contează la ce biserică aparțineți, aceea nu are nimic de-a face cu aceasta. Există numai o singură Biserică, oricum, și voi nu vă înscrieți în Ea, voi sunteți născuți în Ea. Este corect. Și voi sunteți născuți în această Biserică a lui Dumnezeu. Și ne rugăm ca voi să primiți pe Cristos în seara aceasta, împărțiți-vă cu El așa cum ne amintim de trupul Lui frânt, și aceste elemente mici care le luăm, a paștelui, și fie ca Dumnezeu să stropească inimile noastre și conștiința cu Sângele.

¹³² Acum ei vor aduce împărțirea, și vom citi acum din 1 Corinteni, al 12-lea capitol. Și vom lua împărțirea imediat după aceasta, și ne încredințăm că Dumnezeu vă va binecuvânta abundent. Apoi imediat ce citim aceasta, sau chiar înainte de a citi-o, dacă trebuie să plecați, ei bine, puteți ieși ușor. Și apoi să fiți cu noi din nou miercuri seara, și duminică dimineața și duminică seara. Dacă puteți sta să luați împărțirea cu noi, noi vom fi așa de fericiți ca voi să o faceți. Apoi imediat după aceea, va fi Domnul... va fi serviciul de botez, care va fi în vreo cinsprezece minute, sau douăzeci cel mult, eu presupun. 1 Corinteni, al 11-lea capitol, al 23-lea verset.

... Eu am primit de la Domnul ceea ce eu de asemenea v-am predat, Că Domnul Isus în aceeași noapte... care a fost trădat a luat pâine:

Și când a dat mulțumiri, el a frânt-o, ... a zis, Luați, și mâncați: acesta este trupul Meu, care este frânt pentru voi: faceți aceasta spre pomenirea mea.

În același fel de asemenea el a luat paharul, și când el a cinat, zicând, "Acesta este paharul noului testament în sângele meu: faceți voi aceasta, oridecâte ori voi îl beți, în amintirea mea.

Căci ori de câte ori mâncați această pâine, și beți acest pahar, voi arătați moartea Domnului până va veni El. De aceea oricine nu va mânca această... oricine va mânca această pâine, și va bea acest pahar al Domnului, nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului.

Dar omul să se cerceteze pe sine însuși, și așa el să mănânce din pâine, și să bea din pahar.

Căci cel ce mănâncă și bea nevrednic, mănâncă și bea osânda lui însuși, fără să discearnă trupul Domnului.

Din această cauză mulți sunt bolnavi și slabi printre voi, ... mulți dorm.

Căci dacă ne-am judeca înșine, nu am fi judecați.

Dar când suntem judecați, noi suntem pedeșiți de Domnul, ca să nu fim condamnați cu lumea.

De aceea, frații mei, când voi veniți împreună să mâncați, așteptați-vă unul pe altul.

¹³³ Acum, doar un moment de rugăciune în tăcere pentru fiecare din noi, rugați-vă pentru mine în timp ce eu mă rog pentru voi. [Fratele Branham face pauză – Ed.] Admite aceste cereri, Dumnezeu Atotputernic. Iartă nelegiuirile noastre așa cum noi iertăm celor ce greșesc împotriva noastră. Aceasta o cerem în Numele lui Isus Cristos. Amin.

¹³⁴ Aceste bucățele mici care este pâine azimă făcută fără untură, condimente, și așa mai departe, care reprezintă trupul Domnului. Ea nu este rotundă, ea este toată ruptă în bucăți. Ea este pentru că acesta înseamnă trupul Lui frânt care s-a frânt pentru noi. Și fie ca Dumnezeu să admită binecuvântările Lui la fiecare care îl mănâncă. Acum, ea nu este trupul, ea doar reprezintă trupul. Eu nu am putere, nimeni altul nu are, să o facă altceva decât pâine. Numai Dumnezeu. Și aceea este ce ne-a spus El, să mănâcăm această pâine și să bem acest pahar de vin. Acum să ne aplecăm capul.

¹³⁵ Prea Sfântule Dumnezeu, ai Cărui slujitori suntem, în Numele lui Isus Cristos, sfințește această pâine pentru folosul ei menit, să ne faci, așa cum o primim, să ne amintim că Domnul nostru a fost răstignit; și trupul Lui, scump și sfânt cum era, a fost amestecat cu răni și spini și cuie, pentru noi, că prin trupul Lui sfâșiat a venit Duhul care ne dă Viață Eternă. Fie ca noi, Doamne, așa cum mănâcăm aceasta, să avem har de călătorie, așa cum Israel a avut timp de patruzeci de ani în pustie, și nici unul slăbit printre ei. Dumnezeu Tată, admite aceasta, așa cum ne rugăm ca Tu să sfințești această pâine, pâine azimă, pentru folosul ei menit. În Numele lui Isus. Amin.

¹³⁶ Paharul Noului Testament, Sângele. Mă gândesc la cântarea aceea, "De când prin credință am văzut acel curs pe care rănilile Tale curgătoare îl dă, dragostea răscumpărătoare a fost tema mea, și va fi până când voi muri." Când eu văd acest sânge, struguri, sângele din struguri, eu știu că el reprezintă Sângele care a ieșit din trupul Domnului Isus. Fie ca întotdeauna cine îl primește să aibe Viață Eternă, fie ca boala să plece afară din trupurile lor, fie ca osteneala și slăbiciunea, opresiunea, fie ca Diavolul (în fiecare formă) să-i părăsească, ca ei să poată avea mare tărie și sănătate și Viață Eternă, să lase lumina lor să strălucească înaintea acestei generații rele și precurvară în care trăim, să slăvească pe Dumnezeu.

¹³⁷ Tată Ceresc, noi Îți prezentăm rodul viței. În Numele lui Isus Cristos, sfințește-l, să reprezinte Sângele Fiului Tău, Isus, în El noi avem, "Rănit pentru fărădelegile noastre, cu rănilile Lui am fost vindecați." Îngăduie, Doamne, Viața aceea să vină la noi, Viața Eternă în mare abundență, ca noi să putem fi în stare să Te slujim mai bine, să avem tărie și sănătate să ne poarte din loc în, loc unde ne așteptăm să Te slujim, oriunde ne vei chema Tu. Îngăduie aceste binecuvântări în Numele lui Isus, ne rugăm. Amin.